

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 024962 20 Увп
Бања Лука, 1.12.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија, Страхиње Ђурковића предсједника вијећа, Душка Бојовића и Смиљане Мрша чланова вијећа, уз учешће записничара Тамаре Кочић, у управном спору по тужби М. К. и С. Р., обје из П., улица Н. ф. број ..., заступаних по пуномоћницима М. Д. и Д. З. адвокатима из З. ... у П., улица К. А. број ... (у даљем тексту: тужиле), против рјешења број 21.05/475-136/18 од 15.4.2019. године Управа ..., Б. Л. (у даљем тексту: тужена), у предмету преузимања градског грађевинског земљишта и утврђивања накнаде за то земљиште, одлучујући о захтјеву тужила за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 024962 19 У од 13.7.2020. године, у нејавној сједници одржаној дана 1.12.2021. године донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се уважава, пресуда Окружног суда у Бањалуци број 11 0 У 024962 19 У од 13.7.2020. године се преиначава тако да се тужба уважава и оспорени акт поништава.

Тужена се обавезује да тужилама надокнади трошкове поступка у укупном износу од 1.600 КМ, у року од 30 дана од пријема ове пресуде.

Образложење

Побијаном пресудом је, у ставу 1. изреке одбијена тужба против оспореног акта тужене, којим је одбијена жалба тужила изјављена против закључка Подручна ... тужене у Б. (у даљем тексту: Подручна ... Б.) број 21.11/475-10/16 од 10.8.2018. године, којим је одбачен због ненадлежности захтјев тужила за преузимање градског грађевинског земљишта и утврђивање накнаде за преузето земљиште, означено као дио к.ч. број 73/21 и к.ч. број 73/316, уписаних у зк. уложак број 6099 к.о. Б., што по новом премјеру одговара к.ч. број 1706/1 и 1706/2 уписаних у п.л. број 1706 к.о. Б. Ставом 2. изреке пресуде је одбијен захтјев тужила за накнаду трошкова управног спора.

Одбијање тужбе образложено је разлозима да је оспорени акт тужене правилан, јер су тужиле дана 2.2.2016. године поднијеле приједлог за утврђивање накнаде за непокретности преузете рјешењем Скупштина ... Б. број 07-013-266/06 од 08.6. и 15.6.2006. године, које је постало правоснажно дана 25.7.2006. године а донесено је у вријеме важења Закона о грађевинском земљишту Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“ број 86/03) којим је у члану 45. став 3. било прописано да ће се лицу за преузето градско грађевинско земљиште исплатити накнада, према одлуци скупштине општине, који закон је престао да важи доношењем Закона о грађевинском земљишту Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“ број 112/06) којим је у члану 16.

став 3. такође било прописано да ће се лицу за преузето градско грађевинско земљиште исплатити накнада, а који закон је исто престао да важи (осим члана 44. тог закона) доношењем Закона о уређењу простора и грађењу („Сл. гласник Републике Српске“ број 40/13). Сходно томе је правилно одбачен због ненадлежности, у смислу члана 23. и 54. Закона о општем управном поступку („Сл. гласник Републике Српске“ број 13/02, 87/07, 50/10 и 66/18, у даљем тексту: ЗОУП) захтјев тужилца, тако да се не могу прихватити њихови наводи да је тај захтјев у директној вези са ранијим предметом који се односио на преузимање предметног земљишта, јер се ради о новом захтјеву.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање побијане пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужилце побијају њену законитост, због повреде прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истичу да је рјешењем Скупштина ... Б. број 25-475-1237/2000 од 11.7. и 15.7.2002. године преузето из њиховог посједа као ранијих власника, градско грађевинско земљиште означено као к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) у површини од 86 m² уписано у зк. улошку број 6099 к.о. Б. (односно у п.л. број 1706 к.о. Б. ...) као општенародна имовина, право коришћења М. К. са 1/3 дијела и М. К. са 2/3 дијела, а стварно право коришћења тужилца са по 1/2 дијела, које рјешење је поништено по тужби М. К. пресудом Окружног суда у Бањалуци број У-154/02 од 5.11.2002. године, у дијелу који се односио на 1/2 парцеле број 73/21 (нови премјер број 1706/1), односно дио парцеле који припада именованој, док је у преосталом дијелу који се односи на 1/2 дијела те парцеле који припада С. Р. то рјешење постало правоснажно, а коју чињеницу су превидјели управни органи и суд у побијаној пресуди. Наглашавају да је тачно да је по путама из поменуте пресуде број У-154/02 од 5.11.2002. године проведен поновни поступак и Скупштина ... Б. донијела ново рјешење број 07-013-266/06 од 8.6. и 15.6.2006. године којим је преузела из њиховог посједа, као ранијих власника односно корисника, управо 1/2 дијела к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) који дио обухвата површину од 43 m² (у ком дијелу је било поништено раније рјешење), које рјешење је и постало правоснажно, па тако да је са поменута оба правоснажна рјешења фактички преузета из њиховог посједа цијела к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) у површини од 86 m², која је ушла у грађевинску парцелу за изградњу пословне зграде ПП+2+М Међународног здравственог центра, а која је и изграђена. Додају да је у вези с тим вођен поступак одређивања накнаде за преузете непокретности, па како споразум није постигнут, предмет је прослијеђен Основном суду у Бањалуци који је у ванпарничном поступку донио рјешење број 71 0 В 019749 06 В од 13.5.2015. године којим је Град Б. обавезан да им као предлагачима, за непокретности преузете рјешењем Скупштина ... Б. од 8.6. и 15.6.2006. године, што се односи само на 1/2 дијела к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) у површини од 43 m² исплати накнаду у износу од 40.329,27 КМ, које рјешење је дјелимичним уважавањем жалбе Града Б. преиначено рјешењем Окружног суда у Бањалуци број 71 0 В 019749 15 Гж3 од 7.9.2015. године снижавањем накнаде на износ од 29.896,50 КМ, док је у осталом дијелу та жалба одбијена, а такође одбијена и њихова (тужилца) жалба у погледу захтјева за накнаду за непокретности у површини од 86 m², а што је образложено тиме да је суд био везан правоснажним рјешењем органа управе од 8.6. и 15.6.2006. године о преузимању земљишта, па је и накнаду могао одредити само у складу са тим рјешењем. Како првостепени орган и тужена нису одлучили о накнади за 1/2 дијела парцеле број 73/21 (нови премјер број 1706/1) у површини од 43 m², о ком дијелу земљишта је одлучено неоспореним дијелом правоснажног рјешења Скупштина ... Б. број 25-475-1237/2000 од 11.7. и 15.7.2002. године, сматрају да није тачна констатација тужене и суда у побијаној пресуди да не постоји правоснажно рјешење Скупштина ... Б. о преузимању и тог 1/2 дијела наведене парцеле који износи 43 m², за који дио није одређена накнада. Стога се у конкретном случају није радило о њиховом потпуно новом захтјеву, већ о захтјеву који

је везан за ранији предмет преузимања те парцеле у укупној површини од 86 m², па тако да није правилан оспорени акт којим је одбијена њихова жалба на закључак првостепеног органа о одбацивању захтјева због ненадлежности. Предлажу да се побијана пресуда укине и предмет врати на поновно суђење, а тужена обавезе да им надокнади трошкове предметног захтјева поднесеног по пуномоћнику адвокату (са паушалном наградом) у износу од 900 КМ.

Тужена у одговору на захтјев остаје код разлога датих у оспореном акту и предлаже да се захтјев одбије.

Заинтересовано лице у овом управном спору, Град Б. заступан по Правобранилаштво Р. С. – С. з. Б., у одговору наводи да је захтјев без основа а побијана пресуда правилна, па предлаже да се захтјев одбије.

Размотривши захтјев, одговоре на захтјев, побијану пресуду и цјелокупне списе предметне управне ствари, по одредбама члана 39. Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), одлучено је као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

Побијана пресуда није правилна, а самим тим ни законита.

Није спорно да је чланом 23. став 1. и 2. ЗОУП-а прописано да орган по службеној дужности пази у току цијелог поступка на своју стварну и мјесну надлежност, па ако нађе да за поступање у одређеној управној ствари није надлежан, поступиће у складу са чланом 54. став 3. и 4. тог закона, а којим одредбама је прописано да ће орган ако прими поднесак за чије поступање није надлежан, односно ако не може да утврди који је орган надлежан, донијети закључак којим ће због ненадлежности одбацити поднесак.

У конкретној управној ствари првостепени орган тужене је сматрао да се ради о новом захтјеву тужила поднесеном дана 2.2.2016. године, када више нису на снази одредбе о преузимању и додјели градског грађевинског земљишта односно одређивања накнаде за то земљиште, који поступак је раније био у надлежности тог органа који је припремао нацрт такве одлуке за Скупштина ... Б. као доносиоца одлуке, па је тај захтјев тужила одбачен због ненадлежности, позивом на одредбе члана 23. став 1. и 2. ЗОУП-а у вези члана 54. став 3. и 4. тог закона.

Међутим, рјешењем Скупштина ... Б. број 25-475-1237/2000 од 11.7. и 15.7.2002. године је из посједа тужила као ранијих власника односно корисника, а ради изградње поменуте пословне зграде, преузето градско грађевинско земљиште означено као к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) у површини од 86 m², уписано у зк. уложак број 6099 к.о. Б. као општенародна имовина, земљишно књижно право коришћења правних предника тужила, а стварно право коришћења тужила са по 1/2 дијела, које земљиште је додијељено Н. У., З. Н. и С. Ђ. из Б. ради изградње те пословне зграде, а које рјешење је по тужби тужиле М. К. дјелимично поништено пресудом Округног суда у Бањалуци број У-154/02 од 5.11.2002. године у дијелу који се односи на 1/2 дијела те парцеле, односно на дио парцеле који припада именованој. Након тога је проведен поновни поступак и рјешењем Скупштина ... Б. број 07-013-266/06 од 8.6. и 15.6.2006. године поново преузето из посједа тужила тај дио исте парцеле у површини од 43 m² и поново додијељен наведеним лицима за изградњу поменуте пословне зграде. На основу тог рјешења је Основни суд у Бањалуци донио рјешење број 71 0 В 019749 06 В од 13.5.2015. године којим се накнада за 1/2 дијела исте к.ч. број 73/21 (нови премјер 1706/1) у

површини од 43 m² одређује у износу од 40.329,27 KM, што је дјелимичним уважавањем жалбе противпредлагача, Града Б. преиначено рјешењем Окружног суда у Бањалуци број 71 0 В 019749 15 Гж3 од 7.9.2015. године тако што се накнада за 1/2 дијела те парцеле у површини од 43 m² снижава на износ од 29.896,50 KM, док се у осталом дијелу та жалба одбија, а такође одбија и жалба тужиља (из овог управног спора) као предлагача, у одбијајућем дијелу захтјева за накнаду за преузету непокретност у површини од 86 m². Из наведеног произилази да тужиљама није утврђена а ни исплаћена накнада за 1/2 дијела те парцеле, који је такође у површини од 43 m², будући да укупна површина те парцеле износи 86 m².

Како је и у поменутом рјешењу Окружног суда у Бањалуци донесеном у ванпарничном поступку наведено да је суд био везан правоснажним рјешењем Скупштина ... Б. број 07-013-266/06 од 8.6. и 15.6.2006. године, па да уколико тужиље као предлагачи сматрају да им је изузето и преостало земљиште у површини од 86 m², то своје право могу остварити подношењем захтјева у управном поступку, а такође у рјешењу Врховног суда Републике Српске број 71 0 В 019749 17 Рев од 11.10.2017. године, којим је одбијањем ревизије тужиља као предлагача потврђено поменуто рјешење Окружног суда у Бањалуци, наведено да суд у ванпарничном поступку није овлашћен испитивати законитост рјешења донесеног у управном поступку и интервенисати у том правцу, те да тужиљама које тврде да им је преузет и преостали дио к.ч. број 1706/1 а такође и к.ч. број 1706/2, која вјероватноћа (како је суд и констатовао) произилази из изведених доказа јер противник предлагача држи у посједу те дијелове земљишта, преостају друга правна средства изван тог ванпарничног поступка за остварење њихових права, произилази да су тужиље управо у складу са тим упутама и поднијеле захтјев дана 2.2.2016. године.

То значи да се тај захтјев неспорно односио на раније поднијети захтјев за утврђивање накнаде за преузете непокретности, при чему су тужиље и затражиле да им се (осим накнаде која им је утврђена поменутиим рјешењем Основног суда у Бањалуци, које је преиначено рјешењем Окружног суда у Бањалуци број 71 0 В 019749 15 Гж3 од 7.9.2015. године) одреди накнада и за другу половину преузетог земљишта које је приведено намјени, означеног као к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) која половина земљишта износи 43 m², а такође затражиле и накнаду за парцелу означену као к.ч. број 73/316 (нови премјер број 1706/2) у површини од 49 m² исто уписану у п.л. број 1706/2 к.о. Б., која је њихово сувласништво са по 1/2 дијела. При томе су управо нагласиле да су им обје те парцеле преузете још 2000. године и приведене намјени, али да им је поменутиим рјешењем Основног суда у Бањалуци (преиначеним рјешењем Окружног суда у Бањалуци) одређена накнада за само 43 m², што се односи на 1/2 дијела к.ч. бр. 73/21 (нови премјер број 1706/1), али да није исплаћена накнада за преостали дио преузетог градског грађевинског земљишта у површини од укупно 93 m², то јест за дио к.ч. број 73/21 (нови премјер број 1706/1) у површини од 43 m² и к.ч. број 73/16 (нови премјер број 1706/2) у површини од 49 m².

Сходно томе, у конкретном случају се и није радило о новом захтјеву тужиља, већ о захтјеву који је везан за раније вођени поступак преузимања земљишта и одређивања накнаде за преузето и додијелено земљиште, па није било основа да се тај захтјев тужиља одбаци због ненадлежности, већ је о њему требало одлучити према стању из списка предмета.

Због тога су у побијаној пресуди остварени разлози њене незаконитости садржани у одредби члана 35. став 2. ЗУС-а, па се предметни захтјев тужиља, на основу

одредаба члана 40. став 1. и 2. тог закона уважава, побијана пресуда преиначава тако да се тужба уважава и оспорени акт поништава, јер су остварени разлози из члана 10. тачка 4. тог закона за поништавање оспореног акта.

Одлука о трошковима поступка заснива се на одредбама члана 49. и 49а. став 1. ЗУС-а којима је прописано да је странка која изгуби спор дужна противној странци надокнадити трошкове спора, те члану 397. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 и 61/13) који се према члану 48. ЗУС-а примјењује у управним споровима на питања која нису регулисана ЗУС-ом, којим чланом ЗПП-а је прописано да ће суд када преиначи одлуку против које је поднијет правни лијек, одлучити о трошковима поступка, а такође и члану 387. ЗПП-а којим је регулисано да ако је прописана тарифа за награде адвоката или за друге трошкове, трошкови ће се одмјерити по тој тарифи.

Висина трошкова које је тужена дужна исплатити тужиљама, које је у управном спору заступао пуномоћник адвокат, одређена је сходно Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ број 68/05 - у даљем тексту: Тарифа), којом је у Тарифном броју 3. прописано да за састављање поднеска (тужбе) у управном спору у непроцјењивим предметима, висина награде износи 300 бодова, а вриједност бода у смислу члана 14. Тарифе износи 2 КМ, што износи 600 КМ, при чему адвокату према члану 12. Тарифе припада и паушална награда у износу 25% од износа награде одређене Тарифом, за споредне радње у поступку (прикупљање информација, предаја поднесака суду и пошти и сличне радње), која паушална награда износи 150 КМ, што укупно чини 750 КМ. Како су тужиље по основу састава тужбе затражиле износ од 600 КМ, увећано за трошкове таксе на пресуду, која износи 100 КМ, тужиљама су и признати ти трошкови управног спора у износу од 700 КМ.

Такође, за подношење предметног захтјева трошкови су одређени према Тарифном броју 3. којим је прописано да за састављање правног лијека у непроцјењивим стварима у управном спору, висина награде износи у висини награде из става 1. тог тарифног броја (300 бодова за састав тужбе) увећана за 50%, тако да износи 450 бодова, па је према вриједности бода од 2 КМ у смислу члана 14. Тарифе утврђен износ од 900 КМ, па како су тужиље по том основу и затражиле тај износ, ти трошкови су им и признати.

Према томе, тужена је обавезана да тужиљама надокнади укупне трошкове поступка у износу од 1.600 КМ, у року од 30 дана од пријема ове пресуде.

Записничар
Тамара Кочић

Предсједник вијећа
Страхиња Ћурковић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић